

DIA A DIA

amb Déu

Núm. 198- 200 3r trimestre 2009

I torna l'estiu...

Aquest estiu el nostre viatge començarà, al juliol amb un dels autors més representatius del pietisme anglès, Charles Spurgeon, gran predicador al segle XIX, a l'Anglaterra victoriana. Allan Román, a la pàgina web que li dedica diu: *“Era un hombre dotado de una poderosa voz, un dominio del lenguaje sencillo y gráfico, y un gran intelecto. Poder, fervor de concepción y apasionamiento en su llamado han hecho de sus sermones algo único, siempre saturados de cristiana entrega. Pero el más importante ingrediente en el éxito de Spurgeon fue su profundo entendimiento de su Señor y Salvador y su confianza absoluta en su grande gracia y amor. De este ingrediente proviene su necesidad de que otros conozcan, amen y adoren al Señor Jesús, tal como él lo hizo”*. Les cites que fem les hem tret d'un llibre de meditacions diàries titulat : « En la calma del vespre ». Hem agafat generalment les primeres reflexions que fa en referència al text bíblic. Una de les meditacions, “Heus aquí l'Home” (p.10), en canvi, l'hem volgut reproduir integralment perquè ens ha semblat un clar exemple de l'exaltació de la creu, el sofriment, i la sang del Crist, típic en el pietisme.

Continuarem a l'agost, amb uns pensaments del Rabi Nachman de Breslau. Es tracta de sentències de tipus sapiencial: consells per a viure millor, i ser feliç. El Rabí Nachman va néixer a l'any 1772 a Ucraïna. Va arribar a un alt grau de santedat i saviesa i tingué un gran nombre de seguidors dins totes les capes de la societat. Amb el seu optimisme i la seva saviesa pràctica, és un dels mestres jueus més citats i estudiats. Les cites les hem tret de: La Cadira Buida. Ed. Els Petits Llibres de la Saviesa, vol 12. En un dels pensaments, no hem pogut resistir, i hem aportat, tot seguit, una perspectiva diferent a la afirmada per el Rabí, recordant que difereix bastant del pensament del reformador Martí Luther.

Edita: ESGLÉSIA PROTESTANT DE BARCELONA CENTRE C/ dels Tallers, 26 - 08001 BARCELONA - 93-318 97 98
--

Dia a Dia, Juliol – Setembre 2009

En l'espai que dediquem al Rabí Nachman, però fem un parèntesi amb un text de José Antonio García-Monge, "Peticions desoïdes", text que he fet servir un cop en la litúrgia dominical i que algunes persones m'han demanat. Publicant-lo el posem a l'abast dels lectors del Dia a Dia, pensant que pot ser també agrairan poder meditar amb ell.

Al setembre tornarem a la Bíblia amb un comentari del Salm 65, i de Lluc 19,1-27, l'episodi de la trobada entre Jesús i Zaqueu, i la paràbola de les mines. En la seva segona part el salm amb les referències que fa al camp, i el Creador pot ser adequat per els qui pot ser us trobareu en plena natura passant uns dies de descans. Amb Zaqueu i la paràbola de les mines ens prepararem, un cop més per reprendre el tarannà de sempre.

De manera irregular he volgut incloure fotos per acompanyar les meditacions. La de juliol està presa a San Vicente de la Barquera, un vespre del mes de maig; la de agost és un carrer d'un poblet del centre de Mallorca, Orient; la de setembre i totes les demés son vistes de paratges de les terres de Lleida, als voltants d'Agramunt. La del 6 de setembre està presa a Suïssa a l'agost del 2005

Us desitjo un bon estiu, i unes bones vacances.

Carles Capó
pastor

Pastor: Carles Capó: 93 318 97 98 — 680 873 262

President: Carles Capó: 93 266 39 91

Secretària: Anna Guinot: 93 308 24 69

Secretari d'actes: Anna Plantada: 93 265 79 63

Tresorer: Joel Cortés: 93 589 60 21

Comptable: Eliseo Navarro: 93 309 17 36

Redacció i edició d'aquest "Dia a Dia": Carles Capó.

Fotografies: Carles Capó

Distribució "Dia a Dia": Abel Garcia Alamán 93 212 58 65

Compte bancari: Banc Santander - Central Hispano, c/c: **0049 4700 35 2316974367**

DATA	PREDICADOR	ORGANISTA	DIAQUES	BUTLLETI
JULIOL 2009				
5-jul	Enric Capó	Esther Raduá	Isabel Sagrera LL.i F.Montserrat	Lluïsa Braña
12-jul	Carles Capó	Pablo Turón	M ^a . Lluisa Braña Daniel Marqués	Caroli Capó
19-jul	Nathalie Reverdin	Benjamí Capó	Esther Dols Marta Freixes	Daniel Caravaca
26-jul	Carles Capó	Elies Cortés	Elia González Gaston Jonhson	Alícia Pallàs
AGOST 2009				
2-ago	Carles Capó	Georgina Fuster	Elia González Gaston Jonhson	Rubèn Pallàs
9-ago	Àngel Llorent	Esther Raduá	Manolita Fuentes Paquita Garcia	Daniel Paül
16-ago	Samuel Fabra	Pablo Turón	Isabel Sagrera LL.i F.Montserrat	Lluïsa Braña
23-ago	Alexandre Pallàs	Benjamí Capó	M ^a . Lluisa Braña Daniel Marqués	Caroli Capó
30-ago	Carles Capó	Elies Cortés	Esther Dols Marta Freixes	Daniel Caravaca
SETEMBRE 2009				
6-set	Carles Capó	Georgina Fuster	Elia González Gaston Jonhson	Alícia Pallàs
13-set	Enric Capó	Esther Raduá	Eliseo Navarro Pepita Sánchez	Rubèn Pallàs
20-set	Carles Capó	Pablo Turón	Manolita Fuentes Paquita Garcia	Daniel Paül
27-set	Carles Capó	Benjamí Capó	Isabel Sagrera LL.i F.Montserrat	Lluïsa Braña

Dimecres 1 - Gènesi 3,8

Ànima meva, ara, amb la fresca del vespre, apartat de tot, i per un instant escolta la veu del teu Déu. Sempre està a punt per parlar-te si tu estàs a punt per escoltar. Si notes certa lentitud en trobar un

sentiment de comunió, pensa que no és per part d'ell, sinó que és del tot la teva responsabilitat. Ell està a la porta i truca. Si obres se'n alegra de poder entrar. *Ch. Spurgeon*

Dijous 2 - Salm 28,1

Un crit és l'expressió natural de la tristesa, apropiada quan no hi ha cap altre mitjà d'expressió. Però aquest crit s'ha de dirigir envers Déu, doncs cridar en direcció del home equival a malgastar les nostres súpliques per a res. Crits que es perden en el vent, i prou. Si pensem en el desig que el Senyor té de poder escoltar-nos i a la seva capacitat de ajudar-nos, veurem bones raons per a dirigir immediatament tots els nostres crits envers el nostre Déu. *Ch.S.*

Divendres 3 - 2 Timoteu 2,12

El cristià és cridat a viure en una sana obstinació. Perseverar, un dia, i un altre. Perseverar en Crist. Si les nostres passions ocupen el lloc de la nostra intel·ligència i si la nostra pròpia voluntat regne en nosaltres en lloc de el Crist ens fem en combats per els que ni la providència ni la gràcia ens han preparat. Dia rere dia, sens falta, cercar la presència del Crist, per poder vèncer.

Dissabte 4 - Salm 24,4

La santedat que concretament es manifesta es una marca molt preuada de la gràcia. Es possible que molts dels qui es confessen creients hagin pervertit la doctrina de la justificació per la fe de tal manera que tracten amb menyspreu les bones obres. “Mans innocents i cor pur”: podem netejar l’exterior, però si l’interior és brut ens enganyem. Que les teves paraules i els teus actes vinguin d’un cor marcat per la gràcia. *Ch. Spurgeon*

Diumenge 5 - Isaïes 26,4

Si tenim un Déu així en el que podem confiar, desem en ell tot el que ens pesa. Fem fora amb decisió tota incredulitat i esforcem-nos en desfer-nos de dubtes i de temors que tant ens fan trontollar. No hi ha cap raó de tenir por si Déu és el fonament de la nostra fe. *Ch. Spurgeon*

Dilluns 6 - Job 13,23

Quina gran quantitat de pecats existeix, fins i tot en la vida dels més sants dels fills de Déu!. Si poguéssis multiplicar els pecats d’un sol creient per la multitud dels redimits, tindries un nombre de pecats impossible de comptar. Aleshores et faries una idea de l’enorme massa de culpabilitat per la que Jesús va vessar la seva sang. *Ch. Spurgeon*

Dimarts 7 - Ezequiel 16,6

Comença l’oracle del profeta contra Jerusalem, que ha anat al darrera d’altres déus i s’ha prostituït. Ezequiel fa memòria: La imatge d’un nadó despullat i encara brut de sang expressa la dimensió del més absolut abandó. Et pots sentir indefens, petit, sol. Déu passa al teu costat, i et crida: Viu!. Escolta aquest crit que et rescata de la soledat en la que a cops et pots trobar.

Dimecres 8 - Salm 25,5

Quan el creient comença, amb pas insegur, a caminar amb el Senyor, demana a Déu que segueixi conduint-lo cap al davant, igual que la ma del pare sosté i dirigeix les passes del seu petit. El creient desitja ferventment que el Senyor li ensenyi l'alfabet de la veritat. *Ch. Spurgeon*

Dijous 9 - Genesis 1,4

Dos principis obren en el creient. En el seu estat natural està subjecte a un sol d'aquests principis, és a dir, les tenebres. La llum entra en ell i els dos principis s'oposen. En el moment en que El Senyor dona la llum a un ésser humà les tenebres que l'envolten comencen a apartar-se d'ell i se separa d'una religió que es contenta de tan sols de cerimònies externes doncs res que no sigui l'Evangelí del Crist no el satisfà. *Ch. Spurgeon*

Divendres 10 - Gènesi 1,5

Vespre, i matí, i el primer dia. El mateix concepte inclou les dues realitats, fosc i clar. El dia inclou la nit. Tenebres i llum formen part de la teva vida. Has de estar-hi avesat. Si, és cert que hi ha cops en que preferiries que no fos així. Quan la foscor és tan densa que no veus la llum pots perdre la paciència. Però tu saps que en la teva nit Déu et condueix cap a un nou dia.

Dissabte 11- Joel 1,3

Però sobre tot, res de culpes, pensant que això de transmetre de pares a fills no ho has fet bé. Recordo un lema que es troba en una de les portes del col·legi El Porvenir, a Madrid. En el sentit de la sortida posa: “Aprenem per la vida, no per l'escola”. Doncs en quan a la fe, en l'infant, ha de ser el mateix. “L'hem de ensenyar per la vida, no per l'església” Cal preguntar-se si a vegades no posem l'equació equivocada, posem l'església per sobre de la vida.

Diumenge 12 - 2 Timoteu 4,18

El seu reialme celeste. El cel és el lloc del compliment de la victòria. Cada vegada que després d'una lluita has vençut una dificultat, has tastat la joia del cel. Es com un pressentiment d'eternitat. Un espai fora del temps, un àmbit d'amplitud, de llibertat. Es cert. Aquest cel existeix. Quan et visita, pren-te temps, atura't, deixa't envoltar en ell, i gaudeix.

Dilluns 13 - Salm 56,10

Cap llenguatge humà és capaç d'expressar plenament el significat d'aquesta deliciosa frase: "Déu és per a mi" (*Ch. Spurgeon*). A favor teu, en tot i contra tot, malgrat tot. Hi ha per part de Déu una mena d'obstinació, sempre tornarà cap a tu. Tu aniràs, faràs tota mena de camins. I fins i tot en aquells que et portaran lluny d' Ell, et vindrà a buscar.

Dimarts 14 - Mateu 28,1

Aprenem de Maria Magdalena com arribar a la comunió amb el Senyor Jesús. Fixem-nos de quina manera el busca: molt aviat, al matí (*Ch. Spurgeon*). La comunió amb Déu no consisteix en esperar-la. Cal buscar-la, anar al seu encontre. "Fe no és somiar, fe no és esperar..." Fe sempre és caminar. No deixis per demà, per més tard, per un altre moment la resposta a la crida que Déu t'adreça. Aixeca't, respon.

Dimecres 15 - Marc 16,9

Maria Magdalena es la primera en veure Jesús, no per el seu gran amor o per la seva perseverança, sinó per l'experiència alliberadora que havia tingut amb Ell al rebre el seu perdó. La certesa del Jesús viu es recolza en la del gran amor que Ell et dona.

Dijous 16 - Salm 102, 14 i 15

Un home egoista en dificultat és molt difícil de consolar, doncs les fonts del seu reconfort reposen tan sols en ell mateix. Quan està trist, aleshores les seves fonts estan seques. En canvi, l'home amb el cor ample i ple de bondat cristiana posseeix altres fonts que no son seves. Sempre hi podrà anar per trobar reconfort. *Ch. Spurgeon*

Divendres 17 - 1 Reis 18,40

“Que cap no s’escapi!”. Amb els nostres pecats ha de passar el mateix. Tots son condemnats, i no n’hem de preservar cap. Fins i tot el més petit ha de morir. L’hem de colpejar, doncs Déu colpeja el pecat quan el posa a sobre les espatlles del seu Fill. Amb determinació absoluta heu de condemnar a mort aquest pecat que en altres temps era l’ídol del vostre cor”. *Ch. Spurgeon.*

Dissabte 18 - Joel 2,8

Les llagostes sempre es mantenen en fila. Encara que siguin moltes no es llencen confosament les unes contra les altres. Aquest fet tant remarcable de historia natural ensenya de quina manera tant minuciosa el Senyor a comunicat l’esperit d’ordre al seu univers, doncs les més petites criatures animades estan sota el seu control igual que els gegantins astres del cel o els missatgers angelicals. *Ch Spurgeon.*

Diumenge 19 – Joel 2,8

Els creients haurien de tenir la saviesa de deixar-se dirigir de la mateixa manera en la seva vida espiritual. En les seves “gràcies cristianes”, cap virtut hauria de usurpar el lloc d’una altre o devorar per el seu propi sosteniment la força vital de la resta. L’afecte no hauria de ofegar la honestedat, i el coratge no ha de descartar la feblesa fora de les arenes dels nostres combats. La modèstia no ha de fer fora l’energia, ni la paciència ha de fer caure la resolució. *Ch. Spurgeon*

Dilluns 20 – Jeremías 2,18

Israel ha anat al darrera d'altres déus i el profeta els exhorta. D'on ve aquesta determinació estranya que et porta a fer el mal? Qui t'impedeix de satisfer-te del qui es bo i nutritiu, i et porta a seguir el que enganya i fa mal? (Ch. Spurgeon). El millor per treure la set: l'aigua. Sabem on és la bona font, la de les millors aigües, i en canvi no parem d'anar a beure en altres fonts de qualitats discutibles i dubtoses, i fins i tot no dubtem d'anar a beure en aigües estancades posant en perill la nostra salut espiritual.

Dimarts 21 – Dissabte 25 - Joan 19,5 – Heus aquí l'Home

Dimarts 21

Si hi ha un lloc en el que el Senyor Jesús esdevé, plenament, el goig i la consolació del seu poble, és el lloc en el que s'enfonsa més per ell en l'abisme de la desgràcia. Acosteu-vos ànimes que coneixeu la gràcia, doncs heus aquí l'Home en el jardí de Getsemaní. Mireu el seu cor, tan ple d'amor que no pot contenir-lo, tan ple de tristesa que no pot amagar-la. Veieu aquesta suor com grumolls de sang que s'escapa del seu cos per caure a terra.

Dimecres 22

Heus aquí l'home, doncs, quan li claven les mans i els peus. Aixequen la vista, pecadors penedits, i mireu l'espectacle dels patiments del vostre Senyor. Mireu-lo, quan la corona d'espines es guarneix de gotes de robí com un diadema de pedres sens preu per el Rei de misèria.

Dijous 23

Heus aquí l'home, quan tots els seus ossos es disloquen i ell s'assembla a l'aigua que rellisca, enfonsat en la pols de la mort. Déu li ha girat l'esquena i d'infern l'envolta. Contempleu i mireu si hi ha hagut mai un dolor com el que ell porta a sobre. Vosaltres qui passeu, acosteu-vos i mireu aquesta escena de tristesa, única, cap altre se li assembla, capaç de sorprendre els homes i els àngels, un prodigi incomparable.

Divendres 24

Heus aquí l'Emperador de la desgràcia, que no coneix cap rival en les seves agonies!. Poseu els vostres ulls en ell, vosaltres qui us lamenteu, doncs si no hi ha consol en un Crist crucificat, aleshores ni la terra ni el cel no amaguen cap joia. Si no hi ha esperança en la penyora de la seva sang, cap altre joia es troba en vosaltres, arpes celestes, i la dreta de Déu no oferirà plaer per l'eternitat.

Dissabte 25

En tenim prou en venir més sovint al peu de la creu per a trobar menys problemes en els nostres dubtes i desgràcies. Ens basta veure els seus dolors per tenir vergonya, fins i tot de mencionar la nostra tristesa. En tenim prou en les seves ferides perquè les nostres guareixin. Si volem viure correctament, ho hem de fer contemplant la seva mort. Si ens volem aixecar en la dignitat, ha de ser mitjançant una reflexió sobre la seva humiliació i els seus dolors. *Ch Spurgeon*

Diumenge 26 – 1 Joan 1,7

“Ens purifica”, diu el text, no “ens purificarà”. Molta gent s'imagina que el dia de la seva mort podran esperar a rebre el perdó. Val molt més ser purificat ara que dependre de la simple possibilitat d'obtenir el perdó el dia de la meua mort!. Alguns pensen que un sentiment de perdó només s'obté després de molts anys d'experiència cristiana. Però el perdó dels pecats és una cosa actual, un privilegi per avui, un goig per el present. Des del moment en que l'home posa la seva confiança en Jesús, és del tot perdonat. *Ch. Spurgeon.*

Dilluns 27 - Romans 8,33

Tu et poses en el meu lloc, i la teua creu canvia en gràcia la meua condemna. Sobre el cap sagrat, d'espines coronat, portes la meua confusió. Sóc deutor, Senyor meu adorable, de tot el que soc. La meua ànima i tot el meu ésser a tu pertanyen. Es el dret que tu has adquirit” *P. Gerhardt*

Dimarts 28 – Fets 10,38

Jesús “va passar fent el bé”. Penso en Jesús, i no l’he de prendre com un heroi. El que ell va fer no tenia res de extraordinari. Ans al contrari. Feia el que havia de fer. Va passar. I donava i guaria; i aixecava, i perdonava. I somreia i parlava. Fent el bé. “*Si vols fer el bé –diu Ch. Spurgeon- fes-lo en persona. Dona la teva almoina directament, de ma a mà, una mirada i un somriure a la persona necessitada augmenta el valor del teu do*”

Dimecres 29 – Fets 10,38

Jesús davant del perill i la dificultat no reculava. Es posava a la recerca d’aquells eren objecte de la seva gràcia. Nosaltres hem de fer el mateix. Si els projectes que ja hem intentat no donen fruit, provem-ne de nous. Les accions noves i poc habituals, a vegades fan molt més que els mètodes regulars. *Ch. Spurgeon.*

Dijous 30 - Mateu 10,32-33

Reconèixer Jesús. Dir clarament que “Jesucrist és el Senyor”. Aquesta era la confessió de fe dels primers cristians. Dir que Ell és el centre de la teva vida, que tot te sentit en el seu amor. Paraula subversiva, doncs et porta a negar els altres deus o ídols davant dels quals, tant fàcilment t’inclines. Mentre ho fas, deixes d’estar davant del Pare del cel. Jesús vol intercedir per tu. Però tu no hi ets, marxas al darrera d’altres seguretats... en precàri... fugisseres.

Divendres 31 - Mt 12,41-44

Les ofrenes. Donar el que sobra?. No!. Donar **el que costa!**. El que necessito per viure! Entre el que sobra i el que costa hi ha un cor (i un moneder) convertit per la gràcia de Déu. Atreveix-te a descobrir l’alegria del donar. Deixa que la gràcia t’alliberi de tot allò que no necessites per viure.

Sobre la vida en harmonia del Rabi Nachman de Breslau

Dissabte 1

Sàpigues això! L'home camina per la vida sobre un pont molt estret. El més important és no tenir por.

Diumenge 2

No caiguis en el mateix error que la gent que deixa d'intentar canviar perquè es troba atrapada en els seus hàbits. Si ho vols realment i estàs disposat a treballar el que calgui, els podràs superar.

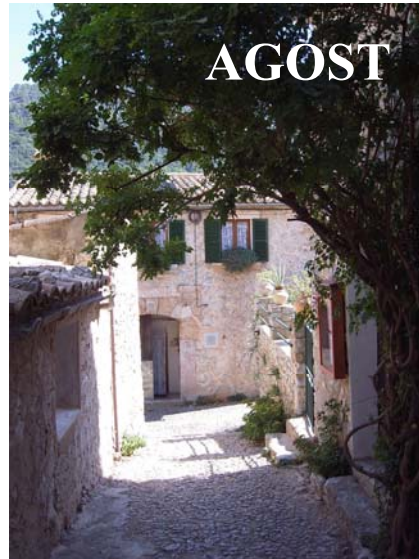
Dilluns 3

Tot allò que passa en el món –sigui el que sigui– és una prova destinada a donar-te llibertat d'elecció. Tria amb intel·ligència.

No hi ha cap misteri respecte de la llibertat d'elecció. Si ho vols fer, ho fas, si no ho vols fer, no ho fas.

Dimarts 4 – Romans 7,15

“Si ho vols fer, ho fas, si no ho vols fer, no ho fas”. No ho puc evitar, he d'esmenar la plana al Rabi Nachman. “Allò que vull fer, no faig, i allò que no vull fer, ho faig... ai de mi!”. L'apòstol Pau expressa una altre realitat. No tot és tan fàcil. La voluntat no sempre està tant ben disposada... “De servo arbitrio”... deia Luher, és a dir la voluntat sotmesa al pecat. En canvi Erasme li rebutjava: “De libero arbitrio”: la voluntat és lliure per a poder fer el bé.

Dimecres 5

Recorda això: No hi ha res que generi més plenitud en la vida que un sospir des del fons del cor.

Tot començament requereix que obris noves portes. La clau per obrir-les és donar i fer. Dóna caritat i fes el bé.

Tu ets allà a on són els teus pensaments. Assegura't que els teus pensaments siguin allà a on tu vols ser.

Dijous 6

L'adoració dels diners, igual que la idolatria, prové d'una manca de confiança en Déu. Com més refusada és, més brilla el món amb la benedicció de l'amor del Sant.

Divendres 7

Quan sentís que et comences a enfadar, atura't. Imagina't que ja has explotat i que ara et sents exhaust. Perquè això és el que passa quan t'enfades: La teva ànima t'abandona. Fes això i segur que la teva ira desapareixerà.

Dissabte 8

Respon al insult amb el silenci. Quan algú t'insulti, no li contestis de la mateixa manera. Així seràs digne de l'honor genuí, de l'honor interior, de l'honor de Dalt.

Diumenge 9

La pau guareix. Quan el teu propi món es trenca, augmenta el teu coneixement de Déu. Això generarà la pau interior.

Quan el món exterior es trenca, promou la recerca de la veritat. Això generarà la pau universal.

Dilluns 10

La pau més elevada és la pau entre contraris. Si recordes això, la pròxima vegada que trobis algú que et faci sentir incòmode, en lloc d'allunyar-te'n, cercaràs la manera perquè tots dos pugueu estar junts.

Dimarts 11

Sigues com Déu i no busquis les tares i els punts febles de la gent. Així podràs estar en pau amb tothom. És fàcil criticar els altres i fer que se sentin menyspreables. Qualsevol ho pot fer. Però el que és difícil, i que requereix esforç i coneixement, és rescatar-los i fer-los sentir-se bé.

Dimecres 12

Busca sempre les coses bones de l'altre. Concentra't en aquest bé, ressalta'l i transforma, fins i tot el pecador en un sant. Busca sempre les coses bones de tu mateix. Concentra't en aquest bé, ressalta'l i transforma, fins i tot, la depressió en alegria.

Dijous 13

L'Arquitecte del món no fa mai dues vegades la mateixa cosa. Cada dia és una creació absolutament nova. Pren el màxim que puguis de les coses que cada nou dia té per oferir.

Divendres 14 – Dimarts 18

*Peticions desoïdes,
autor: José Antonio García-Monge*

Divendres 14

Jo havia demanat a Déu poder per a ser estimat,
I m'he trobat amb l'amor per a no necessitar ser poderós.
Jo li havia demanat salut per fer grans coses,
I m'he trobat amb la malaltia per a fer-me gran.

Dissabte 15

Jo li havia demanat la riquesa per a ser feliç,
I m'he trobat amb la felicitat per poder viure en la pobresa.
Jo li havia demanat lleis per a dominar a altres,
I m'he trobat llibertat per alliberar-los.

Diumenge 16

Jo li havia demanat admiradors per estar envoltat de gent,
I m'he trobat amics per a no estar sol.
Jo li havia demanat idees per convèncer,
I m'he trobat respecte per conuiuere.

Dilluns 17

Jo li havia demanat diners per comprar coses,
I m'he trobat persones per a compartir els meus diners.
Jo li havia demanat una religió per guanyar-me el cel,
I Ell només m'ha donat el seu Fill per acompanyar-me per la terra.

Dimarts 18

Jo li havia demanat de tot per gaudir en la vida,
I Ell m'ha donat la vida perquè gaudeixi de tot.
Jo li havia demanat ser un déu,
I Ell cada dia m'ensenya a ser humà

*Sobre el viatge espiritual,
del Rabí Nachman de Breslau*

Dimecres 19 - Mateu 6,24-34

El Rabí Nachman digué que moltes vegades les seves obligacions religioses li resultaven una càrrega feixuga. Però trobava una manera de suportar el pes de les seves devocions repetint-se cada matí: "Ignoraré el dia de demà i tots els dies futurs, només existeix avui!" El rabi sabia que el que més ens fatiga en el nostre viatge espiritual és el sentiment que hi ha massa coses a fer. Aconsellà que ens concentréssim solament en allò que fem en cada moment. Així podrem superar fins i tot els obstacles més descoratjadors.

Dijous 20

Es possible que durant les primeres passes del teu viatge espiritual sentis que el Cel et rebutja i menysprea tots els teus esforços. Mantén-te en el teu camí. No abandonis. Quan sigui l'hora, totes les barreres desapareixeran. El creixement espiritual es pot assemblar a un viatge per unes muntanyes russes. Anima't en saber que la baixada és només una preparació per la pujada.

Divendres 21

Ves en compte: el creixement s'ha de realitzar lentament i continuadament. Molt sovint volem millorar nosaltres i millorar les nostres relacions tan ràpidament que només aconseguim frustrar-nos i confondre'ns

Dissabte 22

No insisteixis perquè les coses succeeixin per força exactament com tu vols, fins i tot en qüestions espirituals. Has de creure que cap esforç per acostar-te a Déu no es perd, encara que a la fi no aconseguieixis atènyer allò que buscaves.

Diumenge 23

Sigues fort i obstinat si vols acostar-te a Déu. De quina altra manera podràs sobreviure a totes les dificultats que de segur et sortiran a l'encontre ? Recorda això : Mai no es presentarà cap obstacle que no puguis superar.

Dilluns 24

No et sentis frustrat a causa dels obstacles que trobis en el teu viatge espiritual. Hi són per fer que augmenti el teu desig d'aconseguir el teu objectiu. Ja que com més gran sigui el teu objectiu, més gran serà l'anhel que necessitaràs per abastar-lo.

Dimarts 25

La manera més directa per a la unió amb Déu, des d'aquest món material és mitjançant la cançó. Canta, encara que no sàpigues cantar bé. Canta per a tu mateix. Canta en la intimitat de la teva llar. Però canta.

Dimecres 26

No perdis mai l'oportunitat d'estudiar la Paraula de Déu. Tranquil·litza la ment i calma el cor. La Paraula de Déu és la font de tota vida vertadera. Coneix-la i comprèn-la. La Paraula pot guarir la teva ànima i unir-la amb la seva font.

Dijous 27

Santifica la teva boca mitjançant la pregària i l'estudi; santifica el teu nas mitjançant el profund alè de la paciència; santifica les teves orelles escoltant les paraules del savi; i santifica els teus ulls tancant-los al mal.

Divendres 28

No basta conèixer Déu amb la ment. Uneix la comprensió amb el teu cor, de manera que el temor per la grandesa del Sant tingui com a resultat la vertadera devoció

Dissabte 29

Omple el teu cor de desig i anhel de Déu. Anhela servir el Sant, de la manera correcta. Però en la pràctica, tenint en compte la grandesa de Déu, cap servei humà no pot ser adequat. Fes tan sols el millor que puguis.

Diumenge 30

No et deixis abatre per sentiments de solitud. No importa on siguis, Déu sempre és a prop teu. Recorda-ho: sentir-se distant de Déu és un fet subjectiu, no objectiu; és només un sentiment teu, no la realitat.

Dilluns 31

Busca el que és sagrat entre les coses corrents. Busca el que és notable en les coses comunes.

No és per ventura el Càntic dels Càntics una cançó d'amor i, alhora, la més sagrada de les sagrades ensenyances?

Dimarts 1- Salm 65,2

“Ets digne de lloança, Déu meu a Sió”.
Ets digne de lloança Déu meu en la meua vida. Fes que allí on em trobi, escoltant la teua paraula. contemplant la teua obra, mirant el camí recorregut, sorgeixi en el meu cor el cant, i amb ell l’alegria de conèixer-te i de saber que tu em coneixes.

Dimecres 2 – Salm 65,3

Pot ser et preguntes, si Déu realment t’escolta. I si la quèstió fós una altre?: Tu, realment, li parles?, i, com li parles?. Probablement la mesura de la teua convicció amb Déu estigui en la freqüència amb la que et decideixes a anar cap a ell i dir-li tot el que et passa demanant-li ajuda. No deixis de sovintejar la pregària. Creixerà en tu la secreta seguretat de que Ell t’escolta.

Dijous 3 – Salm 65,4

Fa temps que el concepte de pecat ha quedat com proscrit. Si se’n parla, a vegades, és per explicar el seu verdader sentit. I tot i així mai s’acaba de restituir el concepte i la utilitat que pugui tenir. Hi ha una raó: en el fons s’elimina el pecat per el sentiment de culpa que comporta. Però no crec que per això l’èsser humà sigui més feliç. La culpa, amb pecat o sense, no desapareix. Per això no podem deixar d’escoltar l’anunci del perdó de Déu.

Divendres 4 – Salm 65,4

Creo que pecat i culpa expressen dos categories de l’ànima humana que no ens podem saltar si no és renunciant a una correcte gestió dels nostres actes i decisions, en relació amb el bé que volem i el mal que no volem. Es tracta de dos conceptes que en el fons es refereixen a una mena de gimnàstica espiritual molt saludable. Reconèixer l’error, sentir-se culpable, i demanar perdó. En suma: penediment. Però l’orgull es fica al mig i a les hores costa fer la gimnàstica.

Dissabte 5 – Salm 65, 5

El lloc de culte és un espai dedicat a Déu. En aquest sentit és sagrat. Si vaig al temple amb l'alegria de poder parlar amb Déu, amb la seguretat de que ell m'escolta i em perdona. Si vaig al culte plenament obert al amor que ell dona, amb l'alegria de saber que ell m'acull, deixaré fora tot allò que pugui malmetre aquest espai. Vaig al culte per a compartir els dons de Déu. I res més. En quan a aquesta qüestió no fa res ser categòric.

Diumenge 6 – Salm 65, 6

Quantes coses bones em passen, i deixo de veure en elles “els prodigis de la bondat de Déu”!. Tinc motius per a reconèixer que Déu és bo amb mi. En la meva vida es produeixen un munt de miracles, i deixo de veure'ls. Cada cop més ficat en una vida ordenada, mecànica, lògica, assegurada, tecnificada, automatitzada, em costa obrir el cor al miracle de la vida i del amor que es repeteixen cada dia.

Dilluns 7 – Salm 65,7 - 8

Ni deriva de continents, ni lenta formació de les muntanyes. Déu ve amb tota la seva força, i plantifica les muntanyes, així, com si res. I els antics, s'ho creien?. El salm et convida a una visió fantàstica que vol inspirar en tu la fe en el Déu creador de totes les coses. Pot semblar estrany quan la ciència ha demostrat que les coses no son així. Deixa anar la imaginació: Déu posant les muntanyes: món petit, i jo en ell, encara més; tot en les seves mans.

Dimarts 8 – Salm 65,8

“Apaivagues... els avalots dels pobles”. Recuperar la fe en el Déu que te la historia i els esdeveniments en les seves mans. Avui (24.06.2009), mentre escric aquest Dia a Dia, em pregunto: que en quedarà el 8 de setembre dels avalots de Irán? Tota revolta deixa petjada. Res no és inconnexa. A cops d'avalots, i de víctimes, els pobles lluiten per la llibertat. “L'avi Siset” en parlava... Però quina llibertat?. Preguem: Que vingui el teu Regne, Senyor.

Dimecres 9 - Salm 65,9

Esglai, i goig. Temor i alegria. Mirar el món i deixar-te infondre per un sentiment de petitesa reconeixent que estàs davant del Déu de la vida. I

deixar-te també envair per el goig. Al matí i al vespre. Una bona manera de començar i acabar el dia. Mirar el sol, quan surt, i quan es pon. I tenir un moment per agrair a Déu el teu dia, els teus treballs, la vida amb els altres, els seus prodigis.

Dijous 10 – Salm 65,10-12

Pluges, rierols, xàfecs, aigua, benedicció. Un dia, fa temps, sortint d'una visita a l'Hospital General vaig decidir no agafar el tren i tornar a peu a Rubí sota un xàfec impressionant, i sense paraigües. Un cop fet a la idea de mullar-me, em vaig obrir a la sensació de l'aigua que regalimava pel cap, primer, i després baixant s'infiltrava coll avall, traspasant els teixits, i deixant-me totalment xop. Deixa't amarrar de les benediccions de Déu, escoltant la seva paraula, pregant, deixant que Ell t'envolti, i en els teus dies germinarà la vida, i portaràs molt de fruit.

Divendres 11 – Salm 65,13-14

Hi ha una carretera que va de Preixens (La Noguera) a Castellserà. Baixa suaument serpentejant entre els camps de blat. M'agrada fer-la i contemplar-los: a la primavera verds, veure les seves ones al vent; al estiu daurats, a punt per a la sega. Cap al tard, “a s'hora baixa”, amb el sol rogenç, em paro. Escolto... escolto... i sento que la terra m'ofereix un cant, “les valls, cobertes de blat, aclamen joioses i canten”.

Dissabte 12 – Lluc 19,1

Segons els textos (Josué 6), la ciutat de Jericó havia cedit davant del poble d'Israel, que a tocs de trompeta, tambors, i crits havia derruït les seves muralles. Els estudis arqueològics en el lloc més aviat han demostrat que la caiguda dels murs probablement era més simbòlic que real, i que la història podria referir-se als ànims dels defensors de la ciutat que en sentir tant de soroll van tenir por i van lliurar-la de seguida.

Diumenge 13 – Lluc 19,2

Zaqueu protegit al darrera de les seves riqueses. Ben assegut al damunt d'elles. Cap dels cobradors d'impostos. *Pobre, o ric, Senyor, et busco, en la teva Paraula que em restitueix en allò que és essencial: la vida que tu dones. Deslliura'm de l'ansia, de la por de no tenir. Dóna'm acontentament en tu, senzillesa de cor. Que la teva Paraula ressoni prou fort com per fer caure els murs que no em deixen veure la realitat que m'envolta.*

Dilluns 14 - Lluc 19,3-4

Zaqueu vol veure Jesús. Entre ells dos no hi ha res. Curiositat per part del primer, com aquell qui vol veure passar un famós. Les condicions per una trobada amb Jesús no poden ser pitjors. Massa gent, soroll, Zaqueu tafaneja, fa una mena de parèntesi en el seu negoci. *Pot ser Senyor, a vegades em passa igual. Submergit en el tràfec de cada dia, rodejat d'obstacles, aconsegueixo rutinàriament els meus deures religiosos, pujo al temple, com mirant-te de lluny, tot tafanejant... sense renunciar a res.*

Dimarts 15 – Lluc 19,5

Una paraula que ho trastocarà tot: “M'he de hostatjar a casa teva”. A més, Jesús crida Zaqueu pel seu nom. Comencen a caure les seves muralles. Es trenca l'anonimat. Jesús s'adreça a tu, directament, com dient-te “deixa'm entrar”, i et vol rescatar de les rutines, de les teves resignacions, de les teves dimissions. Deixa'l entrar. I fes-li cas. Seràs ric en goig i en amor.

Dimecres 16 – Lluc 19,6

Alegria per part de Zaqueu. Això si que no s'ho esperava. Només tafanejava i de sobte el té a casa. *On et tinc posat, Senyor? Al temple, a casa?. Trenca Senyor els meus murs, quan estic lluny de tu fes que caiguin, i fes-te proper. Necessito que entris a casa. Necessito tenir una trobada amb tu. Fes del meu cor el teu temple. Que pugui reservar sempre un espai en mi per a tu.*

Dijous 17 – Lluc 19,7

Jesús no fa fora ningú. Tracta tothom amb amor. No hi ha ni llocs, ni persones excloses. Un repte per a l'Església de Crist. Portes obertes al món, comunitats obertes als barris, cors oberts als altres. A més fixem-nos. Jesús no diu: demà vull veure't al Temple. Li diu vull venir a casa teva. La persona sempre per sobre de la institució. No per prescindir de l'Església, sinó per fer-ne una comunitat d'homes i dones consagrats al seu servei, sense fer diferències.

Divendres 18

Quan dius "església", què penses?. Casa de Déu?, Vida comunitària?, Lloc per adorar el Senyor? Pregària, lloança, Paraula que m'aixeca sempre de nou?. Quan dius "església", què és el primer que sents en el teu cor: tensió, mal estar, llunyania?. *Perdona Senyor. Tu ens crides a seguir-te. Dóna'ns el teu Esperit per a fer una comunitat de homes i dones que responen a la teva crida i es disposen a servir-te tenint la mirada posada en tu, i en allò que tu demanes de nosaltres: "Aneu i anuncieu l'Evangelí a tota criatura... i jo estaré amb vosaltres fins a la fi del món".*

Dissabte 19 – Lluc 19,8

Zaqueu "dret davant del Senyor". M'agrada. Hi ha aquesta voluntat de donar el detall: Zaqueu "dret". Signe d'obediència. A punt per posar-se a caminar. Actitud activa. Jesús no ha entrat a casa seva per passar una estona agradable, reconfortant, i prou. Zaqueu no està tranquil·lament reclinat tot compartint amb Jesús un àpat, amb un bon vi. El que passa massa sovint és que ens costa passar a ser cristians dempeus.

Diumenge 20 – Lluc 19,8

Zaqueu dona la meitat als pobres, i restitueix 4 vegades allò que ha defraudat. Fa un acte de generositat i també un acte de justícia compensant amb escreix els qui han estat enganyats per ell. Jesús ha entrat a casa seva. Ell ha sortit de les seves rutines. Ha tingut un temps per a trobar-se amb Jesús. S'ha deixat convertir en aquest moment d'amistat inesperada. Temps de Gràcia infinita que ha donat fruit.

Dilluns 21 – Lluc 19,9-10

Ha entrat la salvació a aquesta casa perquè també aquest home és fill d'Abraham. Actualitzem. A ningú se li pot negar la condició de "Fill de Déu". Des del moment en què pensem en l'amor incondicional per el que no hi ha espais privats ni fronteres, a la vista dels cristians tothom accedeix a aquesta qualitat. Deixa que la força del amor de Déu faci derrueixi els murs de protecció que en el teu cor t'allunyen de l'altre. Estimat per Déu, també és fill. Exactament com tu.

Dimarts 22 – Lluc 19,11

"Mentre escoltaven tot això, Jesús continuà amb una paràbola...". Encara escolten i dona un nou ensenyament. Jesús no dona temps, per a reflexionar, per a assimilar l'ensenyament... "perquè pensaven que el Regne de Déu era a prop...". Hi ha urgència: El Regne s'apropa. El cristià que viu d'aquesta convicció escolta amb delit la paraula que el constitueix com a ciutadà del Regne. Una vegada i una altre es deixa fer i refer en aquesta Paraula.

Dimecres 23 – Lluc 19,12

Un home... se'n va a un altre país per a rebre la dignitat reial. Els deixebles, amb Jesús, van cap a Jerusalem. S'acosta el moment en que Jesús els deixarà. Passió i mort, resurrecció i ascensió. Els deixebles necessiten rebre una paraula que els prepari per a poder seguir sense el Mestre. En l'espera del seu retorn. Fer, actuar, viure en funció del retorn de Jesús. Senyor, augmenta'ns l'esperança en el retorn de Jesús.

Dijous 24, Lluc 19,13

Els dons, si es fan treballar, fructifiquen. Quants dons es perden per una manca de decisió a l'hora de posar-los en obra. Quanta llavor de vida es perd per les esquerdes de la indecisió, la mandra i el confort. El Senyor “dona la mateixa quantitat a tots”. Davant de Déu, no hi ha diferències a l'hora de valorar els dons. Tots valem igual. No hi ha superiors ni inferiors.

Divendres 25 – Lluc 19,14

El rerafons de rivalitats i de enveges, en canvi, sempre hi és. I aquestes malmeten l'obra de Déu. No perdem el temps en lluites i conflictes que no duen en lloc. Ferm en el do de la salvació, restituït en el bé, en la llibertat, i en l'amor, posa a treballar els teus dons. Fora romansos.

Dissabte 26 – Lluc 19,15-19

Els qui fan fructificar els diners reben ciutats per a governar. Fidels en poc, han mostrat la seva capacitat de respondre adequadament. I reben més responsabilitats. No han fet cas dels envejosos. S'han dedicat a fer el que s'esperava d'ells. En termes d'avui direm que “han estat promocionats”, cada un segons la mesura del producte que ha obtingut. Déu no ens demana impossibles. Treballant bé el teu do, amb les teves capacitats i qualitats et sentiràs créixer.

Diumenge 27 – Lluc 19,20-23

I hi ha el que te por. No fa res. La por paralitza, neutralitza la voluntat. La por és l'antesala de la mandra. “Amb les teves mateixes paraules et condemno”... No hi ha raons que valguin. La paràbola crida a la radicalitat i a la coherència a l'hora de administrar els dons. La por de res serveix. Més val equivocar-se i demanar perdó, que no fer res. L'evangeli ens posa en situació de risc. No hi ha lloc per la mediocritat.

Dilluns 28 – Lluc 19, 25

Lògica empresarial al 100%. El qui ha demostrat ser capaç de fer fructificar al màxim el que ha rebut, li és donat més. No hi ha excuses ni demagògies que valguin. Sabem de grans obres, de grans organitzacions de beneficència que van començar amb poqueta cosa. Poc a poc van anar creixent. La feina ben feta amb confiança, fructifica.

Dimarts 29 - Isaïes 42, 1-7

Volem... volen... clamen... ¡Justícia!. Quina justícia? La de la terra. Justícia segrestada en les contradiccions dels homes. Pels carrers, des de les tribunes, tothom ho sent. Paraules i més paraules. Tot hom parla de justícia. Demagògia. Debats. I un rerafons d'odi que no s'acaba.. Ell, en canvi, no fa sentir la seva veu pels carrers, no apaga el ble que vacil·la. Perquè la seva paraula callada, quieta, es el perdó. La misericòrdia. Justícia rescatada en el sofriment de la creu.

Dimecres 30 - Isaïes 49, 1-6

No hi ha res, ni ningú, que quedi fora. “Escolteu els qui esteu lluny”. No hi ha racó de la terra, no hi ha racó de mon, no hi ha racó de l'ànima, ni del cos, ni del esperit que quedi al marge. La salvació arribarà a tot arreu. Res no s'hi podrà resistir. Com a “fletxa aguda” ho ha de penetrar tot. I el preu del sofriment és molt alt. Els seus beneficis no poden es restringir a uns quants privilegiats. Es llum de les nacions. Totes elles han de rebre la salvació.

Dijous 31 Isaïes 50, 4-9a

Ara és la Paraula. Una paraula que convenç, que sosté al cansat, una paraula que al matí et desvetlla. Una paraula quieta, dita a cau d'orella, però irresistible. La paraula t'empeny fins a afrontar el dolor sense por. La paraula et convenç de victòria. Pares la cara a l'adversitat. Res no et pot avergonyir. Ell et defensa és el teu advocat. Ja et poden acusar els que et volen mal. S'esfilaràn, es desfaran. Seran pols.

QUADRE DE LECTORS – 3ER TRIMESTRE 2009

	Juliol		Agost		Setembre
5	Esther Raduà 932451726	2	Lidia Carbonell 937923864	6	Manolita Fuentes 934070573
12	Isabel Roura 932327186	9	Lidia Castell 933091736	13	Sergi Díaz 932324864
19	Joan Turón 934851622	16	Joel Cortés 935896021	20	Ma. Teresa Gamez 932094262
26	Carme Capó 933332347	23	Sergi Díaz 932324864	27	Lidia Guinot 600340363
		30	Esther Dols 933519691		

SON FEIXUGUES LES PARAULES..

Son feixugues les paraules quan no poden contenir el que sento.
Son feixucs els sentiments quan les paraules falten.
Passen els dies vida, les hores vida, i et desitjo vida, no vull que te'n vagis vida...

No calen paraules perquè no vull remenar sentiments.
No em calen paraules si amb elles he d'espolsar el sofriment.
Vull sentir-te cor, vull sentir-ho tot, vida i no vida, vida present, vida que fuig.
Vull sentir-te i lluitar, lluitar, lluitar fins que no hi hagi lluita.

I lluito per l'Amor de la vida, per l'amor del amor.
I lluito amb constància, amb tendresa.
I lluito perquè et porto al cor, Amor.
I lluito perquè em dones forces Amor.
I lluito per acompanyar la vida Amor.
I lluito perquè encara hi ha vida amor.

I lluito sense paraules, en silenci.
Perquè sobren les paraules, inútils, imperfectes, poca cosa.
El que sento és massa gran, massa fort, massa cert.

Però vull tenir-te, Presència.
Vull tenir-te Amor.
Vull sentir el teu frec Amor, lluny de paraules, a prop del cor.
Vull sentir-te Amor, en Pau.
Vull sentir-te Amor, serè.
Vull sentir-te Amor, per no escatimar gens ni mica la vida.
Vull sentir-te Amor, per afegir més vida.

No vull enraonar la vida perquè no es deixa.
No vull enraonar la mort perquè no s'ho mereix.
Vull paraules per acompanyar la vida, dignificar-la, embellir-la.
Vull paraules per dir el sentiment just, exacte, bo.
Vull paraules si m'ajuden a dir-te Amor.
De debò, ple, petit i a l'hora immens.

I parlaré, si, si em dones Paraules Amor per dir adéu, en pau.
Per dir adéu serenament.
Per dir adéu amb agraïment.
Per tant d'Amor rebut i compartit.
Per acompanyar, la vida plenament, intensament, fins al final...

Carles Capó